

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 14-02-14914 כהן נ' טבסקו החזקות בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת בדימוס דרורה בית אור

תובע ערן כהן ת.ז. XXXXXXXX
מרח' XXXXXXXX

נגד

נתבעת טבסקו החזקות בע"מ ח.פ. 514179803
מרח' ברקת 5 הרצליה
ע"י עו"ד אופיר כהן

פסק דין

- 1
- 2 1. התובע הגיש נגד הנתבעת תביעה ע"ס 9,000 ₪ בגין משלוח דברי פרסומת לתובע ללא
- 3 הסכמתו ובניגוד להוראות סעיף 30א. לחוק התקשורת (בזק ושירותים) תשמ"ב-1982.
- 4 (להלן: "חוק התקשורת"/"החוק").
- 5
- 6 2. הנתבעת היא חברה פרטית הרשומה כדין בישראל והיא הבעלים והמפעילה של מסעדות
- 7 פיצה תחת המותג פיצה האט בישראל בזיכיון מבעל המותג העולמי.
- 8
- 9 3. לטענת התובע, שיגרה הנתבעת ללא הסכמת התובע במועדים שונים, כמפורט בכתב
- 10 התביעה ובנספחיה, הודעות פרסומת לתובע באמצעות הודעה אלקטרונית. התובע צירף
- 11 לכתב התביעה צילומים של ההודעות האלקטרוניות שנשלחו אליו בין המועדים אפריל,
- 12 2013 ועד אוקטובר 2013. (להלן: "הודעות טקסט").
- 13
- 14 4. לטענת התובע, שוגרו לו הודעות הטקסט הללו למרות שלא נתן הסכמתו המפורשת מראש
- 15 לקבלת דברי הפרסומת.
- 16
- 17 5. עוד לטענת התובע דברי הפרסומת כללו מסר המופץ באופן מסחרי שמטרתו לעודד את
- 18 התובע לרכוש מוצרי פיצה או לעודד אותו להוצאות כספיות ובכך יש משום הפרה של
- 19 הוראות חוק התקשורת.
- 20
- 21 6. אשר על כן, תובע התובע מאת הנתבעת בגין 9 הודעות טקסט סך של 9,000 ₪ - פיצוי של
- 22 1,000 ₪ על כל הודעה.
- 23

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 14-02-14914 כהן נ' טבסקו החזקות בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 לטענת הנתבעת, התקשר התובע לנתבעת מספר פעמים על מנת לרכוש פיצה. לטענתה
2 בהתאם לנהלי החברה: "מונחים עובדי החברה להודיע ללקוח על כך כי פרטי ההתקשרות
3 עמם ישמשו את החברה לצורך משלוח מסרים בדבר מבצעים, הטבות, ודברי פרסומת
4 מטעמם הקשורים למוצרים אותם רכש ממנה".
5
- 6 טוענת הנתבעת כי ללקוחות אשר אינם מעוניינים לקבל מסרים ניתנת הזדמנות להודיע על
7 כך לחברה ו/או לשלוח באמצעות מסרון הודעה שהוא מבקש להסיר את שמו מרשימת
8 הלקוחות של הנתבעת לצורך שליחת הודעות. טוענת הנתבעת כי התובע מעולם לא פנה אל
9 הנתבעת בבקשה כי שמו יוסר מרשימת מקבלי המסרונים.
10
- 11 אשר על כן, טוענת הנתבעת כי בנסיבות האמורות לעיל חל החרג הקבוע בסעיף 30א. (ג)
12 לחוק התקשורת. על כן, לטענת הנתבעת יש למחוק את התביעה ולחייב את התובע
13 בהוצאות.
14
- 15 למען הסדר, ציינה הנתבעת כי לאחר הגשת התביעה הפסיקה היא עצמה מיוזמתה את
16 משלוח המסרים לתובע.
17
- 18 סעיף 30 לחוק התקשורת תוקן בעקבות תופעה שהלכה והתגברה של שליחת מסרונים
19 פרסומת לציבור עד כדי הטרדתו באותם מסרונים. נאמר בסעיף 30א. (ב) בין היתר כי:
20 "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסמיליה, מערכת חיגו אלקטרוני, הודעה
21 אלקטרונית או הודעת מסר קצר בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב,
22 לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת..."
23
- 24 סעיף 30א. (ג) קובע כי: "על אף האמור בסעיף קטן ב' רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת
25 כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען בהתקיים כל אלה: (1) הנמען
26 מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות או במהלך משא ומתן לרכישה
27 כאמור והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו
28 ואחת מהדרכים האמורות בסעיף קטן ב'. (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי
29 הוא מסרב לקבל את דבר הפרסומת כאמור, ד"כ או מסוג מסוים והנמען לא עשה כן. (3)
30 דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה
31 (1).
32
- 33 במעמד הדיון חזרו הצדדים על טיעוניהם. התובע טען כי הפסיק להזמין פיצה אחרי ששוגרו
34 לו המסרונים וכי מעולם לא נמסר לו ידי מי מעובדי פיצה בעבר כי הפרטים שמסר ישמשו
35 לצורך משלוח דבר פרסומת ומעולם לא ניתנה לו הזדמנות להודיע כי הוא מסרב לכך. יצוין

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 14-02-14914 כהן נ' טבסקו החזקות בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 בהקשר לטענה זו השמיע התובע במעמד הדיון הקלטה של שיחה שניהל עם סניף של פיצה
2 ובה הזמין פיצה וכאמור לעיל לא נאמר לו שפרטיו ישמשו לצורך משלוח הודעות פרסומת
3 והוא רשאי לסרב לכך.
4
- 5 עוד חזר וטען התובע כי מעולם לא נתן לחברת פיצה הסכמה בכתב בדרך המנויה בחוק
6 להמשיך ולשלוח לו דבר פרסומת.
7
- 8 14. הנתבעת חזרה וטענה במעמד הדיון שכל המסרונים שנשלחו לתובע היו בידיעתו ועפ"י
9 הקבוע בחוק.
10
- 11 15. יצוין כי טענת הנתבעת היא טענה בעלמא ולמעשה לא היה לה כל ביסוס ושיחת הטלפון
12 שהוקלטה ע"י התובע מבססת את טענתו כי עובדי פיצה אינם נוהגים עפ"י החוק ולא
13 מציינים בפני מזמיני הפיצה את האפשרות של סירוב לקבלת פרסומת מטעמה.
14
- 15 16. ברע"א 2904-14 זיו קלסברג ואח' נ' קלאב רמון בע"מ ואחרים. שבו נידונו פרשיות דומות
16 לאירועים נשוא התביעה שבפני אומר בית המשפט העליון: "יודגש כי לצורך שידור דבר
17 פרסומת (עפ"י התיקון לחוק התקשורת - דב"א) נדרשת הסכמתו המפורשת של הנמען,
18 והעובדה שהלה לא ביקש מן המפרסם להסירו מרשימת התפוצה אינה מעלה או מורידה
19 לעניין עצם החבות... בכך אימץ המחוקק את המודל הנהוג באיחוד האירופי לפיו חל
20 איסור על משלוח הודעות פרסומת ושיווק ישיר אלא אם התקבלה מראש הסכמת הנמען
21 וזאת בניגוד למודל הנהוג בארה"ב לפיו ניתן לשלוח הודעות פרסומת בדיבור ישיר אלא אם
22 הודיע הנמען כי הוא מסרב לקבלם... סעיף 30א. בנוסחו נחקק על רקע תופעת ההפצה
23 ההמונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות תקשורת המכונה "ספאם",
24 אשר הפכה בשנים האחרונות למטרד ציבורי, כלל עולמי, והיקפה מצוי במגמת עלייה
25 חדה... בדברי ההסבר להצעת החוק נאמר כי תופעת הספאם מעוררת בעיות במישורים
26 שונים ובהן בעיות של אבטחת מידע, חדירה למחשבים, בלא היתר והפצת וירוסים, פגיעה
27 בפרטיותו של המשתמש ברשת והטרדתו, פגיעה בהתפתחותו של המסחר האלקטרוני
28 ופגיעה בעסקים בשל אובדן זמן והשקעת משאבים... בסעיף 30א. לחוק התקשורת, קבע
29 המחוקק הסדרים להתמודדות עם תופעת הספאם ונקבע, בין היתר, כי הוראת הסעיף היא
30 עולה אזרחית וניתן לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק".
31
- 32 17. מכל האמור לעיל, מצאתי כי התובע שהיה אמנם לקוח של פיצה, המשיך לקבל מהנתבעת
33 מסרונים, מטרידים, מבלי שהובהר לו בעת הזמנת הפיצה כי המסרונים יישלחו אלא אם כן
34 הוא יודיע שהוא מסרב לקבלם. מעולם לא הסכים התובע בכתב בדרך כלשהי לקבלת
35 מסרונים מחברת פיצה. התובע במעמד הדיון המציא הקלטה להוכחת טענתו לפיה לא נמסר

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 14-02-14914 כהן נ' טבסקו החזקות בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 לו בעת הזמנת פיצה כי פרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת וניתנה לו
2 אפשרות לסרב לכך.
3
- 4 18. מנגד, במעמד הדיון, לא הצליחה הנתבעת להראות כי אכן אפשרה לתובע לסרב לקבלת
5 דברי הפרסומת ו/או כי התובע אישר בכתב לנתבעת הסכמתו לקבלת דברי פרסומת.
6
- 7 19. סעיף 30א. (י) לחוק התקשורת קובע: "שוגר דבר פרסומת ביוזעין בניגוד להוראות סעיף
8 זה רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק.. בסכום שלא
9 יעלה על 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה".
10
- 11 20. לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועיינתי בכתבי הטענות מצאתי כי התובע הוכיח כי אכן
12 שוגרו לו 9 דברי פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א. לחוק וכי יש מקום לפצות את התובע
13 על כך שהוטרו ע"י הנתבעת פעם אחר פעם.
14
- 15 21. אשר על כן, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע, בגין 9 מסרוני פרסומת סך של 500 ₪
16 עבור כל מסרון, סה"כ 4,500 ₪. לסכום זה יתווספו הוצאות משפט בסך 800 ₪. סה"כ
17 תשלם הנתבעת לתובע סך של 5,300 ₪. סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד
18 התשלום המלא בפועל.
19
- 20 ניתן היום, י"ד אלול תשע"ד, 09 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.
21

דרורה בית אור, שופטת בדימוס

22
23
24
25